

CA

NOSTRA

Setmanari d'Inca

ANY. I.

AB CENSURA ECLESIASTICA

Un bon periòdic es una missió perpètua a una Parroquia.—LLEÓ XIII

NÚM. 13.

EL NAXAMENT DE JESÚS Y LA FAMILIA CRISTIANA.

Si tots els passatges bíblics exhaleu aquest mistich perfum de suavitat sens mida, qu'es diu unció divina; si en tots ells apar qu'es senti a Deu aclarint la foscor de la nostra consciència per dirigirnos p'els camins de la vida: no li cap dupte, la descripció del naxament del Bon Jesús vestida ab els atractius de la naturalitat y els arreus de les més profitoses ensenyances pareix talment devallada del cel y escrita per la ploma d'un Angel; es el cuadro més original que pot idear la somniadora fantasia d'un poeta, en el que la senzillés germana de la sublimitat constitueix el fondo de l'escena més interesant p'el cor cristià: *Se cumpliren es dies del part, y parí a son Fill primogènit, &.....*

Un edicte de Cesar August havia fet deixar el repòs y tranquil·litat de la llar a Maria y Joseph, qu'acompanyats d'un estol d'Angels eren arribats, a Betlem. Ja era fosch; plovisquetjava sovint sovint y el rigor y fret propi del temps feya que Joseph demanás ab més instancia cobro per aquella nit, al menys per Maria, jove delicada d'una quinsena d'anys. La negra ingratitud d'aquells Betlemites, cors de gel, los feu refugiá dins una cova a les fores de la Ciutat, y axis fonch com aquí, haventse complit el temps, parí Maria a Jesús en mitx d'els arrobaments de la més alta contemplació. Joseph rendit de fatiga y cansament s'era adormit, quant desuallert de cop en sech per les céliques veus dels àngels que festejaven a son Deu, vejà a Maria bella com una aparició celestial, extasiada davant son Fill diví, y a n-aquest com un sorris de pau en mitx de'ls resplandors d'una gloria divina. L'home y Deu s'erán donats l'estret abraç d'eterna amistat, havia exit el rebroll de David y cayguda la rosada sospirada p'els antichs vidents, s'era oberta la terra y havia brotat el Salvador.

Llevors fonch quant el poble qu'estava assegut dins les fosques y tenebres de la mort vejà una gran llum, quals raigs reculleix en aquest temps l'Esglesia santa, escampantlos per tot arreu, com missatgers no solzament de consol per l'esperit, mes també d'alegria y gaubança per la familia.

La familia! Avuy está de festa. La pau que cantaven allavors dins la cova de les més belles recordances els esperits angèlics, ressona encara dins el santuari de les families cristianes y l'onada de felicitat que banyava els cors de Maria y Joseph ha correguda y s'ha extesa demunt l'arena bellugadissa del temps, fins arribar a lo intim de la llar cristiana. Es Nadal la festa més joyosa y de més encants! mentres els nins ab l'innocència propia de l'infantesa componen sos Betlems, y contemplen embadalits aquell conjunt d'irregularitats y anacronismes, un poch allunyats els altres fills enrevolten a sos pares per donarlos les bones festes: *Molts anys, mon pare, molts anys, fills meus*, diuen: y, involucrats ab eixa fórmula s'envien mutuament els afectes més purs que produeix el nostro cor, establintse entre pares y fills y entre fills y pares una corrent d'amor y simpatia que solzament l'anima sab sentir y que la llengua no pot externar.

Una nota melancòlica acaba de fer més agradable aquesta festa al cor sentimental. Els vells diuen un *requiem* p'els antepassats, y aquella llàgrima que brolla de sos ulls casi apagats per la mort n'es portadora d'un món de recorts; la bondad de sos pares y els jochs de sa infantesa, les esperances defallides y les ilusions esfumades, tot s'arremolina dins la pensa; y els fills al transparent d'eixa llàgrima veuen més clar que may lo breu y miserable de la vida de l'home. ¡Nadal lluny de la familia no es Nada! Sols ran de sa foganya's d'exa sentir aquesta calor amiga que vivifica es cos y ennobleix l'esperit, sols devora la ximenea de caseua's desenrollen escenes de tan dolçisimes emocions. Per això avuy estan tencades les fàbriques y no's senten durant aquestes festes el trach-a-trach de les

màquines y el renou dels negocis: l'Esglesia els ha fet callá, perque sentiren la veu del Minyonet Jesús, y tots respirasen al menys un dia, vida de familia; lo mateix que l'Imperi Romá feu callar el món, perque escoltás la *Paraula* del Pare qu'eus anava a fer dins Israel.

No rebutjem, donchs, les ensenyances del Evangeli, y obriguem el cor a la pau qu'ens porta Jesús, perque n'es penyora de l'esdevenidora en el cel.

UN INQUER.

Nadal

A NA. MARIA ANTONIA SALVÁ.

*Oh Nadal! Oh resplendó
de la mitja nit divina!...
Els Betlems a un recó
fan una olor de sibina.*

*Tot com d'una hostia innocent
reb una llum dolça y blanca;
el vagorós firmament,
la neu qu'els llunyedars tanca...*

*Y animant l'alegre chor
d'encisadores rondalles,
Jesús es blanc sobre un or,
sobre un or humil de palles.*

*Dins el fret del temple vell
les lleties son amoroses;
Foratje del escanzell
mou les neules tremoloses.*

*Dolçes calentors de niu,
alegries reposades...
L'hivern s'alegra y sonriu
amb l'ancant de les nevades.*

*Blaques nits de cel més clar
y lluna més argentina,
y d'aigua qu'a mitj glaçar
riu a sa llum, cristallina.*

*Quant defora tot es fret,
quant els vidres llagrimetjen,*

*y's veu passá'l pastoret
pels pontarrons qui escumetjen;*

*asseguts a-n el voltant
de la taula casolana,
com es bella y confortant
l'abundor qui l'engalana!*

*—Qu'el bon Deu qui hu dona, may
de beneirho se cansi...—
Y les copes de crestay
van omplirse del vi ranci.*

*Caliu d'un fogã estimat,
aquella escalfor es bona,
com es bó'l torró ensucrat
y el dolç penjoy de montona,*

*y la poma de Nadal
qui du neu en les entranyes
y perfum del hort natal
amagat entre montanyes...*

*Festa d'infants es Nadal,
qui senten dins sa alegria,
més intim y freternal
l'amor del Fill de María.*

*Oh, com son clars y desperts
al ancis d'eixes diades
aquells ullets tan oberts
qui beuen llum a glopades!*

*Captivat mon esperit
d'aqueixa humil poesia,
sent que's fa petit, petit,
com el Bon Jesús volia;*

*que l'embauma aquella oló
d'innocencia y de puresa...
Y se pert en l'horitzó
del betlem de l'infantesa...*

MIGUEL R. FERRÁ.

UNA AGUDESÀ.

Un veyet de les Hermanitas de los pobres era sortint un dia a passetjar per dins la Ciutat. Dins la plassa més concorreguda va sortí un atlot que s'esgargamella cridant per vendre exemplars d'un diari d'aquests que son l'afrota de la població aont se publiquen. Aquell homonet, que, si era pobre, era molt agut y sobre tot era homo de conciencia y honradés cristiana a carta cabal, crida s'atlot y li compra un d'aquells diaris. Els curiosos, que sempre n'hi ha balquena en las plases de les ciutats, repararen aquell fet tan estrany y enrevoltaren aquell homonet per veure que fería ab so diari. No hi cabia de content el veyet y com més gent s'arreglava, més li agradava. Eren saborosos els comentaris qu'en feyen d'aquell homonet ab so diari. Però éll tot tranquil y content ab l'alegria de que ha conseguit una victoria, treu una capseta de cerilles, n'encen una, agafa el diari per un cantó l'alsa y li posa devall sa cerilla encesa.

Quant amollava el derrer trosset d'el diari convertit en cenres se girá a tota la concurrència que'l mirava y ab una angelical rieyeta los digué: ¡així heu hanrien de lletgir sem-

pre aquesta casta de diaris!

¿Y no vendrá el dia qu'es cremi dins la plassa pública la darrera tirada de periòdichs sectaris y malsans? Ni una bomba ben carregada fa tan de mal com un mal diari. Per fer corre boles y d'aquestes qu'esclafen y enterran la fama bona de persones ben virtuoses, no els arriba ningú a n-els diaris dolents. L'altre dia la Guardia Civil cercava per una ciutat unes monjes venjatives, perque un diari publicava un telegrama d'aquella ciutat diguent qu'es parlava molt de la venjansa d'unas monjes. Un altre telegrama deya qu'en aquella mateixa ciutat a garrotades havien fet devallar de la trona a un sacerdot. Be cercaren els Guardies, be preguntaren, y sinformaren per la ciutat, per defora, per les ciutats veinades. Ni si cercasen fins el judici final... ni existien tals monjes, ni se prengué tal venjanse, ni se doná una garrotada... Be heuria caigut el garrot demunt la mà del qui escrigué tals embusteries.

Però lo que deya aquell dimoni de Voltaire: calumniu, que colca cosa queda. Sempre hi ha bambols qui tot s'ho beven. Y es cosa de cada dia, aixó de que per fer mal a l'Iglesia els periodistes sens conciencia inventen barbaridats de gent bona.

¡Y n'hi ha que creuen els diaris més que l'Evangelí!

MINIM.

Trovalla

DE

NOSTRA SENYORA DE LLUCH.

—○—

LA CONQUISTA.

I.

*Quant nostra fruitosa terra
als s'irrah'ns conquistaren
cors penosos la dexaren;
la Verge quedá en la serra.*

*Illa de flayre florida;
d'els joglars gaya ponsella;
per senyoretjar dins ella
María la té escullida.*

*Y'l Salt d'Aubarca estojada
entre gatoves, espines,
mata, lletrere matcines.....
hi descança la vesprada.*

*Músichs angèlichs hi venen
y ab armonies estranyes
resonant per les montanyes
l'èco d'arpes d'or estenen.*

*Mentres l'infehèl hi planta
la lley de creiència vana;
per lluitar l'host cristiàna
hi torna posar la planta:*

*Al crit de "¡Santa María,!
la creu alsa'l Rey D. Jaume
y a n-el Xesh pren cap y Palma:
joya d'or y pedrería.*

MARIA IGNACIA CORTÉS.

RECALLS.

PRECARIA SITUACIÓN

DEL CLERO FRANCÉS.

La supresión de las asignaciones concordatorias, ha sumido en la más negra miseria á las tres cuartas partes del clero parroquial francés, la mayor parte de los obispos han otorgado *motu proprio* las dispensas necesarias para que los sacerdotes de sus diócesis puedan, en caso de extrema necesidad, dedicarse á trabajos que los cánones les vedan en épocas normales; son ya muchos los que se ganan la vida en el comercio, la industria, las ocupaciones manuales; hasta el extremo de que han podido fundar una especie de sindicato (alianza lo llaman ellos) bajo la presidencia del Deán de Airvault, en el departamento del Sévres, Sr. Leroux, y publican un periódico de la corporación en Blacé, departamento del Ródano, bajo el título de *Le trait d'union*.

Por él sabemos que las industrias preferidas por los párrocos son la avicultura y la relojería; á esta última se dedican con fruto siete párrocos en toda Francia. Hay además un obrero en carpintería fina, el párroco de Pannonie; en el Loth un fabricante de bicicletas y máquinas de coser, el de Averdón, en Loire-et-Cher; un cerrajero, el de Maurages, en la Meuse; dos condensadores de acetdun y de linternas para proyecciones, el de Mayet de Montagne, en el Allier; el de Serriera, en Córcega, y otros muchos, que sería prolijo enumerar.

Nada hay de humillante, sino antes bien de altamente honroso, en que se ganen el pan con el sudor de su rostro los ministros del Dios-obrero, reducidos á tan triste extremidad por la persecución impia.

JUSTO CASTIGO.

Una de las Carmelitas expulsadas de su convento de Lile en 1906 relata en una carta publicada en la prensa local el epílogo de aquel sacrilego atentado:

«Aun cuando tratamos de llevarnos todo lo que pudimos de la capilla, quedóse olvidado el crucifijo colocado sobre el tabernáculo, el cual fué tirado al suelo y pisoteado por un miserable que le rompió los piés. Recogido por otro masón, éste se lo entregó á un amigo suyo indiferente, pero hijo de una madre piadosa, quien propuso que se compusiera y se colocase una placa á los piés, indicando su procedencia.

«En cuanto al masón, diputado por Ardenes, que rompió los piés de Cristo, hace poco que, cayéndose del tren al llegar á la estación de Hazebrouk, resultó con los dos piés cortados, falleciendo después; otro masón que peroró desde el púlpito de la capilla, se volvió loco.»

¿Qué dice de eso la prensa rotativa?

No dice nada, pero si pensara decir algo, hablaría de descuidos, casualidades...

De la «Lectura Popular.»

CONTRA EL ALCOHOLISMO.

Al alcoholismo le debemos especialmente el aumento incesante de asesinatos y suicidios, la multiplicación de los vagabundos, el crecimiento de la prostitución, la mayor mortalidad en los hospitales, la abundancia de reclusos en cárceles y manicomios.

En Francia el 10 por ciento de las defunciones se debe manifiestamente al abuso del alcohol (Laméreaux); y en Inglaterra, se inmolan cada año al alcohol 40.000 víctimas.

En Bélgica perecen anualmente 23.000 existencias por el abuso de las bebidas alcohólicas (Coillie), y el 80 por ciento de la mortalidad en el hospital de Bruselas lo ocasiona el alcoholismo (carpentier Croeque).

En Francia el 70 por ciento de la población de las cárceles viene de los bebedores habituales, en Alemania el 50 por ciento y en Inglaterra el 45 por ciento.

De recientes estudios estadísticos resulta que el 63 por ciento de los homicidios se cometen bajo la influencia del alcohol.

Los suicidios que indudablemente se deben al abuso de las bebidas alcohólicas están en proporción del 40 por ciento en Rusia, del 36 por ciento en Dinamarca, del 30 por ciento en Inglaterra y del 26 por ciento en Würtemberg.

En Francia, el número de suicidios de 1874 á 1888 á consecuencia del alcoholismo se ha sextuplicado; desde 137 ha subido hasta 868 por año.

El alcoholizado bebe hasta la muerte, hasta el suicidio! El aumento considerable habido en la locura, no tiene causa más activa que el alcoholismo. El número de los alienados que las bebidas espirituosas conducen á los manicomios, se ha quintuplicado en estos últimos 20 años.

R. MASSOLONGO.

(De *Lettres populaires d'hygiène*, de Milán).

CUARENTA MIL VACAS CON GAFAS.

En las estampas de Rusia, donde hay rebaños inmensos, no es raro ver alguno de treinta á cuarenta mil vacas que gasten gafas enormes como las de los doctores chinos.

Aquellos terrenos están cubiertos de nieve durante seis meses del año, lo cual no excluye que al través de la nieve asoman largas temporadas los extremos de una hierba finísima y muy alimenticia. Los ganaderos sueltan á los rebaños para que pasten aquella hierba, pero á consecuencia del resplandor de la nieve herida por los rayos del sol, la mayoría de las vacas sufrían horriblemente de oftalmia, muchas se quedaban ciegas del todo y no pocas morían del exceso de la inflamación en los ojos.

Para evitar esto se ideó el ponerles unas gafas fabricadas con cuero y cristales ahumados; el uso de ellas dió excelentes resultados y ahora apenas hay allí vaca que en invierno no gaste gafas.

De *El Labriego*.

Suplicám a nosires lectores que fassin correr aquesta publicació entre amics y coneguts a fi que tothom s'aprofit de la seva lectura.

Noves d'Inca

UN BUZÓ DE BONES LECTURES.

Dins pocs dies ne quedarà un de posat a n-el portal de nostra Redacció y llibreria. Molts de nostros lletgidors ja sabrán en que consisteix aquest medi de propaganda que tants bons resultats ha donat a moltes bandes. Per los qu'encare no estiguen enterats, dirém que les persones que vulguen fer una almona de bona propaganda la poden fer mitjant aquests buzons, sens costarlos grans sacrificis. ¿Qui es que no té una fulla, una revista, un follet, un imprés qualsevol de bona lectura que moltes voltes tira després de lletgit? Idò bé: d'avuy envant fora tirar cap imprés qu'en mitx de lletre y lletre duga el bon consell, la llissó moralisadora, l'ensenyansa educativa, &. No han de fer més que enviarlos a nostro buzó y ja haurán feta una obra laudable. Perque llevors, aquestes lectures, serán repartides per tots aquells centres y famílies que creurém que caiga bé la seva benèfica llavor. Per nostra part hi destinarem cert nombre d'exemplars de CA-NOSTRA, alguns camvis que mos venen duplicats y no pocs impresos que tenim.

Hala, idò: no tengueu les mans enronçades per fer una bona obra.

Demá, día 29, se farà la publicació de la Santa Bula per l'any 1908 en la Diócesis de Mallorca, acabant per lo meteix de tenir valor les velles, puix no més valen de publicació a publicació.

Hem estat tres vegades á veure'l Cinematògraf, establert a la plassa de la Iglesia. En la primera se donaren dues películes que no mos agradaren gens per la seva moralitat. Prova de que produía efectes inentius a la concurrència eren les espresions llicencioses que sentirem qu'amollaven no pocs espectadors. Les altres dues vegades que hi anaren, no verem res que mos desegradás en quant a moralitat.

Dijous, a n-el Circol d'obriers Catòlics en Junta general extraordinari se renovaren la mitat dels càrrecs de la Junta Directiva quedant constituída ab aquesta forma.—President: D. Bartomeu Fiol, Colom.—Vicepresident: D. Sebastiá Palou.—Bibliotecari: D. Miquel Durán.—Depositari: D. Joan Estrany.—Primer Vocal: D. Miquel Esteve.—Segon Vocal: D. Miquel Fe.—Tercer Vocal: Mossen Tomás Mora.—Quart Vocal: D. Bartomeu Fiol.—Secretari: D. Bartomeu Bestarí.—Vice-secretari: Mossen Miquel Llinás.

També la societat de socós mútuo «La Constancia» reunida en Junta general ha elegida Junta Directiva, quedant constituída d'aquesta manera: President: D. Gabriel Guasp. Vice-president: D. Miquel Beltrán. Vocals: D. Antoni Oliver, D. Ramón Reus, D. Jaume Garau, y D. Joseph Amengual. Contador: D. Antoni Genestra. Secretari: D. Joseph Rotger. Vice-secretari: D. Pau Mir. Depositari: D. Guillem Mora.

Hem rebut la Letra de convit del XI. Congrés Agrícola que celebrarà la Federació Agrícola Catalana-Balear. Tendrà lloc en la ciutat de Vich en los dies 7, 8 y 9 de Juny propinent, de conformitat ab el programa que sortirà en el seu dia.

Ja se n'ha tengut un a Palma y un altre a Manacor. ¿Quant els homes directors de nostra ciutat, treballarán perque se'n celebri un a Inca?

A dos periòdics palmesans hem lletgit qu'el pare del metje D. Francesc Llabrés, era mort en Valencia; y noltros sabém, si no mos han enganyat en bon dia dels innocents, que si está malalt, está molt millor, gracies a Deu.

Demá vespre a n-el teatre del circol d'obriers catòlics se representarà per la cátedra de declamació *Parada y Fonda* y la enginyosa sarsuela ab dos actes *Els Bandolers*.

PUBLICACIONES REBUDES.

Bolletí del Diccionari de la llengua catalana.—Ja'l conexém desde'l seu primer nombre per esser constants lletgidors del seu texte y entussistes admiradors de la meritoria labor del M. I. D. Antoni M.ª Alcover, son Director. En tant es així, qu'esperám en frissor la publicació del dietari del viatge qu'ha fet per Alemania, qu'es segü que durá moltes coses bones y de gran ensenyansa social.

La Veu de la Costa.—Periòdic catòlic Regionalista. Surt a Arenys de Mar los diumenges primer y tercer de cada mes. Mos sembla que té molta afinitat en nostro setmanari.

L'Avenç del Empordá.—Setmanari Autonomista. El seu texte mos ha agradat ferm.

A tots agraim la visita y l'establació del camvi.

Bolletí comercial

Preus que retgifen dimars passati:

		pessetes.
Bessó.	el quintá de 00'00 a	85'00.
Blat.	la cortera de 16'50 a	17'00.
Xeixa.	id. de 16'50 a	17'00.
Ordi mallorquí.	id. de 11'00 a	11'50.
Ordi foraster.	id. a	10'00.
Sivada.	id. a	08'50.
Ídem forastera.	id. a	07'50.
Faves cuitores.	id. a	19'00.
Ídem ordinaries.	id. a	17'00.
Ídem pel bestia.	id. de 16'00 a	16'50.
Blat de les Indies.	id. a	14'00.
Ciurons.	id. a	21'00.
Fesols.	id. a	27'00.
Monjetes de confit.	id. a	44'00.
Ídem blanques.	id. a	28'00.
Porcs grassos.	l'arrova de 12'00 a	13'00.
Patates.	id. de 01'25 a	01'50.
Muniacos.	id. de 00'62 a	70'00.
Figues seques el quintá	a	10'00.
Asafra.	s'unsa de 02'50 a	02'85.

PENSAMENT.—La continuació dels petits sacrificis donará millors resultats que pocs sacrificis encare que grans.

NOVES DE ÚLTIMA HORA.

Segons carta que acaba de rebre el nostre Director, avuy arriba a Inca, ab el tren de les vuit del vespre Mr. Caley Tneongi, famós especialista en l'educació d'animals. Vendrà ab un estol de moneyes, ensenyades per éll a tocar esturment de buf, y de tal manera están adestrades, que formen una verdadera banda musical.

La estada entre nosaltres será curta, demà ben de mati ja parteixen cap a Sa Pobla ab lo fi de donar una volta per tota Mallorca; però mal grata la seva frisson, així meteix tendrem la satisfacció de sentir les seves armonies deliciosas. Anit a les nou del vespre donarán un concert a n-el Circol d'obers catòlics.

Ab lo apressurament qu'en rebuda la noticia ha fet impossible convidar així com perteneixia a la funció, per això nostros hem quedat encarregats de ferhó a saber desde les columnes de CA-NOSTRA.

No hi fesseu falta que será una cosa may vista, y es donará entrada franca a tothom.

Acabada la funció del Circol, passarán a fer una música a nostro Director, a n-aquí ha estat recomenat Mr. Caley, per un amic seu que viu a Fransa.

Com a les vuit del vespre molts j'han acabada la feyna, y no los será incomodo anar a rebre a l'Estació Mr. Coley, esperám que no hi farán falta tots els que puguen per fer cas, com per tot li fan, a n-aquesta celebrat Francesa.

Ab el fi d'engrandir una cova, que segons diuen es feta dels moros, que hi ha per la ca-

rrera de ciutat, situada a n-el lloc anomenat Can Batle, fa tres dies que quatre homes hi peguen de firme, en tan bona sort, que avuy de mati al pegar al terrer han sentit que les eynes feyen sò de metal y que sortien moltes espines del tall que donaven. Sospitosos aquells treballadors han presentat a un argenter alguns terrosos y examinats per aquest, resulten esser terrosos d'or, y que se tracte d'una mina d'aquest metal que enriqueix a sos propietaris, donant importància a tota la ciutat d'Inca.

Un'altre noticia qu'omplirà de consol a totes les persones que s'interessen per la classe treballadora. En Canalejas, En Moraita, En Lerroux y altres personalitats qu'es destexinen p'el benestar dels pobres, han tenguda una reunió, aont s'han presos acorts de molta transcendencia. Un d'ells es, per fer anar avant la democracia qu'ells prediquen, donar exemple ab ses obres, repartint totes ses propietats y bens a sos confreres, a imitació del gran Demócrata que nasqué dins la cova de Betlem.

Això's lo que los tocava fer per atreurese les turbes y fer prosélits, y per demostrar que hi havia verdadera germanor,

Urgent. Aques'a vegada será vè la formació d'un partit catòlic en Espanya, que a imitació del de Belga se fassi amo del poder, de tal manera constituït y organiat, que si cau un ministre catòlic ne torni pujar un altre, catòlic també, no necessitant per res els partits lliberals per governar y fer patria.

DIADA D'AVUY.

X. X.

FLORS A N-EL MINYONET JESÚS.

Clav **H**amins.
 Ro **S**ells.
 Az **D**es.
 Pa **S**ioneres.
 Tulip **H**s.
Sabines.
 Fra **N**cesilles.
 Pens **A**ments.
 Viole **T**es.
Dalies.
 Lil **E**s.
 Ca **M**elies.
 M **A**rgalides.
 Ho **R**tencies.
 Ll **I**ris.
Veluyes.

HUMORADES.

La senyora de la casa sorprangué a la criada mentres se bevia una botella de vi

—Qué fas aquí Pauleta?

—Ay, senyora! Bec perque'm passi el susto que hi pres.

—Quan?

—Assuara quan he romput el mirall de la sala.

Entre enamorats.

—Ara es hora de que'm demanis a mon pare.

—No ho creguis; venc observant que el bon senyor té un humor de mil dimonis.

—Per això ho dic. Ara acaba de pagar el compte de la modista y estará d'allò més content si pensa qu'el compte vinent el pagarás tú.

LLIBRERIA LA BONA CAUSA

den Miquel Durán.

PROPAGANDA CATÓLICA.

CENTRE DE SUSCRIPCIONS.

Material de 1^a. ensenyansa.—Objectes d'escriptori.—Enquadernacions.—Impresos y encàrrecs per les principals llibrerías d'Espanya.—Carrer de Mallorca, 1.—INCA.

ALMACENES: SAN JOSÉ.

BRONDO—esquina—BORNE,
PALMA.

NOVEDADES PARA SRA. Y CABALLERO,

SASTRERÍA CAMISERÍA,

PAÑERÍA GÉNEROS DE PUNTO,

GÉNEROS BLANCOS Y PAÑOLERÍA.

LA CASA QUE VENDE MÁS BARATO.

PRECIO FIJO.

HERRERÍA, CERRAJERÍA.

CARRUAJES DE LIJO Y TRANSPORTE,

COCINAS ECONÓMICAS.

ANTONIO PUJADAS

Calle de Dureta, 25, INCA.

EN LA FUSTERIA D'EN

Miquel Ferragut

se fabrica tota classe de mobles desde els més econòmics fins a n-els de més valor però tots se fan en gust artistic.

CONSTRUCCIÓ EN OBRES Y EDIFICIS.

Carrer de Mallorca, 54, INCA.

MOBLERÍA D'EN MATGI PRATS

Gran baratura de mobles de tota casta: de nogué, caoba, y fusta blanca a voler.

Mercat vey, 16, INCA.

Dietaris a pesseta, blocs en lo seu cromo desde 0'25 fins a 1'75. Calendaris y almanacs de distintes procedències.

Llibrería: Mallorca, 1, INCA.

SOLFEO DE LOS SOLFEOS
 por Enrique Lemoine y G. Gárbulli,
 en trobarán: Llibrería, Mallorca, INCA, 1.

Ca-nostra

SETMANARI D'INCA EN MALLORQUÍ.

Son ideal es fer obra d'educació y cultura, mantenir les costums y tradicions mallorquines de bona rel, sens que li fassin agrura les idees y coses modernistes mentres vagin retgides pel sentit comú y la sana moral.

Publicará, en estil popular, articles sociòlecs, poesies, historietes y treballs humoristics: ab qui poren passar belles estones d'expansió casolana.

Preu de suscripció

Un trimestre una pesseta per tot Espanya y doble a l'extranger.

Els pobres y obrers que nos ho demanin tendrán la suscripció per 20 céntims mensuals, 2'40 l'any; però no tendrán dret a n-els regalets que farem a los damés suscriptors.

A les congregacions, societats catòliques y demés persones que, desitjoses de fer propaganda, volguessen una regular cantitat de exemplars, a preus convencionals.

Redacció, administració e imprenta: carrer de Mallorca, 1, Inca.